

Aarevis, uden at det er muligt at faa blot et Svar paa Ministeriets Skrivelser. Det Spørgsmaal, som her foreligger, om Ministeriet har Ret i sin Paastand om, at Skoleplanens Bestemmelser ikke er overholdt, eller at Lovgivningen kræver en Foranstaltning foretaget, kan nemlig let afgøres af en Domstol, idet der ikke bliver Tale om et blot Skøn over, om en Foranstaltning er mere eller mindre formaalstjenlig. Drejer det sig herom, kan Ministeriet næppe gøre andet end at vægre sig ved at godkende et fra Kommunalbestyrelsen kommende Forslag, men ikke kræve en bestemt anden Ordning sat i Stedet, naar Kommunalbestyrelsen paa sin Side ikke kan gaa med til denne.

Til § 15.

Loven af 29. Marts 1904 § 13 giver Regler om Undervisningsplanen, der i det hele svarer til, hvad her foreslaas.

Denne Sondring mellem Skoleplanen, der danner Grundlaget for Kommunens Skolevæsen og omfatter hele Kommunen, og Undervisningsplanen, der giver de for hver enkelt Skole gældende Detailbestemmelser om Fag, Timetal m. v., er første Gang gennemført ved Skoleloven af 24. Marts 1899, der paa dette Punkt uforandret er gentaget i Loven af 29. Marts 1904. Tanken hermed var, at medens Skoleplanen i det væsentlige skal ligge fast og derfor kun kan ændres med Undervisningsministeriets Samtykke, skal Undervisningsplanen være mere bevægelig, og dens Godkendelse, ligesom Godkendelse af Ændringerne, standse i Melleminstansen ved Skoledirektionen.

Denne Forskel er for Landkommunernes Vedkommende opretholdt ved Tilsynsloven af 20. Maj 1933, men er for Købstæderne ophævet, derved at ogsaa disses Undervisningsplaner nu skal gaa til Ministeriet til Stadfæstelse.

Ikke destomindre maa det anses for heldigst at opretholde denne Sondring mellem Skoleplan og Undervisningsplan, som man hidtil har haft, og som i sig selv er naturlig og rigtig, og at holde Skoleplanen fri for de Detailbestemmelser, som henhører til Undervisningsplanen.

Heller ikke denne bør indeholde andet og mere, end Lovgivningen henviser til den. Det vil saaledes, efter at Tilsynsloven af 20. Maj 1933 § 7, Stk. 8, har henlagt til Skolekommissionen Afgørelsen af Ordningen og Omfanget af Skolernes Aarsprøver, være uberettiget at optage Bestemmelser herom i Undervisningsplanen, idet man herved vilde

unddrage dette Omraade fra Skolekommissionens frie Bedømmelse og vilde binde den til bestemte Regler, der kun kan ændres med Skoledirektionens — for Købstæderne Ministeriets — Samtykke.

Til § 16.

I Overensstemmelse med, hvad der er udtalt i Bemærkningerne til § 5, er man gaaet bort fra Skolehalvaar og regner i denne Lov med et samlet Skoleaar for Folkeskolen. Med Hensyn til dettes Begyndelsestidspunkt foreslaar man, at Folkeskolens Skoleaar skal gaa fra Foraaret til Foraaret, her nærmere bestemt fra 1. April til 31. Marts. Man ønsker i saa Henseende at fastholde det Skoleaar, som i et Aarhundrede har været Folkeskolens, idet man lægger Vægt paa, at det ved Indskrivningen i Skolen er af Betydning, at de smaa Børn begynder paa Skolearbejdet i den lyse Tid, og at det ved Udskrivningen er af Betydning, at de store Dreng og Piger udskrives af Skolen ved Foraarstide, naar det praktiske Arbejde kalder paa dem fra mange Sider.

Dette gælder i særlig Grad paa Landet, men gør sig ogsaa gældende i Købstæderne. Siden der ved Loven af 21. December 1921 blev aabnet Mulighed for at indføre Sommerskoleaar ved Folkeskolerne, har Erfaringen vist, at dette ikke passer for Folkeskolen, hvis Elever i saa høj Grad søger over i det praktiske Liv efter Udgangen af Skolen, men fra gammel Tid er Foraaret den Tid, paa hvilken Lærepladser tiltrædes, og man har altid ved Skoler med Sommerskoleaar staaet vanskeligt overfor de Elever, der kunde opnaa Pladser ved Foraarstid, men var skolepligtige til Sommerferien.

Man ønsker derfor at fastslaa Skoleaaret fra 1. April til 31. Marts som det normale for Folkeskolen. Naar man i nogle Købstadskoler er gaaet over til Sommerskoleaaret fra Sommerferie til Sommerferie, er det dels for at have denne lange Ferie som den naturlige Hvile og Forfriskelse mellem to Skoleaar — et Hensyn, som der kan tillægges en vis Vægt — dels for at følge Trop med Eksamensskolen, der fra gammel Tid altid har haft Sommerskoleaar. Hvis der imidlertid i saa Henseende ønskedes Ensartethed, vilde det ikke være unaturligt, om Eksamensskolen rettede sig efter, hvad der i saa Henseende passer for Folkeskolen og ikke omvendt. Imidlertid er der næppe forbundet nogen større Ulempe ved at lade Eksamensskolerne beholde deres Sommerskoleaar, men lade Folkeskolen have sit tilvante for denne